

TÜRKİYEDE DOĞAL YETİŞEN DİŞBUDAK (*Fraxinus L.*) TAKSONLARI

Yazan :

Doç. Dr. Faik YALTIRIK

I. Ü. Orman Fakültesi, Botanik Kürsüsü

Literatürde (Boissier, 1879; Lingelshim, 1920; Schneider, 1912) Türkiye'de doğal olarak çok sayıda Dişbudak taksonlarının (tür, alttür, varyete gibi) yetiştiği gösterilmekte ise de, Edinburg (E), Kew (K), Paris (P) herbaryumları ile İstanbul Orman (İSTO), Fen (İSTF), Eczacılık (İSTE) Fakültelerinin herbaryumlarında yer alan, memleketimizden toplanmış çok sayıdaki Dişbudak örnekleri ile bunların ilk örnekleri (Typus) üzerinde yapmış olduğumuz taksonomik revizyon çalışmasında, takson sayısının fazla olmadığı, literatürde zikredilen isimlerin çoğunun sinonim olduğu, bazı taksonlarda ise kademe değişikliği yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu genus üzerindeki taksonomik çalışmaya ilk olarak 1961 yılında Edinburg herbaryumunda başlanmış, 1964 yılında aynı herbaryumda revizyon çalışmasına devam edilmiş, son olarak 1971 yılında Orman Fakültesi herbaryumunda, yeni herbaryum materyalleri gözden geçirilerek son şekline varılmıştır.

Bu revizyon çalışmasına göre, Türkiye'de doğal olarak *Fraxinus excelsior* L., *Fraxinus ormus* L., *Fraxinus oxyacarpa* Willd. ve *Fraxinus numidica* Dippel. gibi 4 tür yetişmektedir. Fakat bunlardan *ornus* ve *oxyacarpa* tür kademesinde kalmayıp, *F. ormus* L. iki alttürle (*subs. ormus*, ve *subsp. cilicica*); *F. oxyacarpa* Willd.'de üç alttürle (*subsp. oxyacarpa*, *subsp. parvifolia*, *subsp. syriaca*) temsil edilmektedir.

İlk defa Linne tarafından tasvif edilmiş olan bu cins, Oleaceae familyasına dahil olup Kuzey yarımküresinde, Meksika'ya kadar Kuzey Amerika'da, Cava Adasına kadar Asya'da yayılış gösteren takriben 65 türle temsil edilmektedir (Rehder, 1962).

FRAXINUS L. CİNSİNİN ÖNEMLİ MORFOLOJİK ÖZELLİKLERİ :

Çoğunlukla ağaç, nadiren çalı halinde, yaprağını döken, odunsu bitkilerdir. Sürgünlerle karşılıklı olarak dizilmiş olan yapraklar tek tüy südür. Çiçekler erdişi, bir cinsli bir evcikli veya iki evciklidir. Çanak yapraklar 4 parçalı - loplu veya tamamen dumura uğramıştır, yoktur. Taç yapraklar 4 parçalı olup dip taraflarından biribirile kaynaşmış vaziyetedir, veya bazı taksonlarında dumura uğramıştır, yoktur. Entomogam veya anemogamdır. Etamin sayısı 2'dir. Meyveleri basık, 1 mogam veya anemogamdır. Etamin sayısı 2'dir. Meyveleri basık, 1 veya 2 gözlü, tek tohumlu, açılmayan kanatlı nusk'tur. Kanat meyve veya 2 gözlü, tek tohumlu, açılmayan kanatlı nusk'tur. Kanat meyvenin uç kısmında gelişmiştir, ve meyveyi uzun ekseni etrafında helen zoni dönüşler yaptırarak uzak mesafelere taşırlar (Troll, 1957, Rehder 1962; Kayacık 1968).

TÜRKİYE'DE DOĞAL YETİŞEN FRAXINUS L. TÜRLERİNİN

AYIRIM ANAHTARI:

1. Çiçek kuruları terminal durumlu; çanak ve taç mevcut yaprakçıklar ± saphı; kanatlı meyvenin dip tarafında çanak artıkları kalır; gövde düzgün kabuklu 1. *ornus*
1. Çiçek kuruları yan durumlu; çanak ve taç mevcut değil; yaprakçıklar sapsız; kanatlı meyvenin dip tarafında çanak izi yok; gövde kabuğu uzunlamasına derin çatlaklı
 2. Tüsyü yaprağın orta damarı (rhachis) ve genç sürgünler çiplak
 3. Tüsyü yaprağın terminal yaprakçığındaki bir kenarın dış sayısı 20 - 30 adet ve dişler yaprak ayasına yattırmış vaziyette; yaprak ayaşı $5 - 11 \times 2 - 2,5$ cm boyutlarında; tomurcuklar siyah renkte 2. *excelsior*
 3. Tüsyü yaprağın terminal yaprakçığındaki bir kenarın dış yasaşı 3 - 20 adet, dışarı doğru sıvri ucu; yaprak ayaşı $1 - 11 \times 0,7 - 4,5$ cm boyutlarında; tomurcuklar koyu kahverenginde 3. *oxycarpa*
 2. Tüsyü yaprağın orta damarı ve genç sürgünler tüylü ... 4. *numidica*

TÜRKİYE'DE DOĞAL YETİŞEN DİŞBUDAK TAKSONLARININ MORFOLOJİK ÖZELLİKLERİ:

1. *Fraxinus ornus* L. L. Sp. Pl. 1 : 1057 (1753)

20 m.'ye kadar boyanan bir ağaçtır. Sürgünler ve gövde düz kabuklu, zeytinü gri veya sarımtırak gri renklidir. Kış tomurcukları kahverengindedir. Tüsyü yapraklarında tepe yaprakçıları hariç, 2 - 4 (—5) çift yaprakçık vardır. Yaprakçıklar saplıdır ($0,2 - 1,8$ cm.); yaprakçık ayası çoğunlukla $6 - 10$ (—13) cm. uzunlığında, (2—) 2,5 - 6 cm. genişliğindedir; yaprakçığın tepe kısmı birdenbire sıvrilir veya tedricen uzun bir damla ucuna değişir, her iki yüzü de çiplak veya yaprakçık

sapı ve orta damarı kahverengi tüylü; yaprakçık kenarları ince, dilimli - dişli (diş sayısı 20 - 50). Taç yapraklar 0,6 cm. uzunlığında veya nadiren 1 cm. uzunluğundadır ve stamenlerden daha uzun veya aynı boydadır. Kanatlı meyve dil şeklinde (linear veya oblanseolat), 2 - 2,5 cm. uzunlığında, 0,3 - 0,4 cm. genişliğindedir, ve dip kısmında çanak yapraklarının artıkları kalır (Şekil 1: 2, 3, 9).

Bu tür Türkiye'de iki coğrafik alttür ile temsil edilmektedir :

1. Yaprakçık sapı ve orta damar (yaprakçığın dip tarafında) üzerinde kahverenginde tüyler bulunur, yaprakçık kısa saphı ($0,2 - 0,6$ cm.), yaprakçığın tepe kısmı birdenbire sıvrilir *subsp. ornus*
1. Yaprakçığın her iki yüzü ve sapı çiplak, yaprakçık uzun saphı ($0,6 - 1,8$ cm.), yaprakçığın tepesi tedricen uzayarak sıvri ucu bir damla ucuna değişir *subsp. cilicica*

1.1. *Subsp. ornus*

Bu alttür Trakya, Marmara çevresi ve kısmen Ege bölgesinde bir yayılışı gösterir. Kışın yaprağını döken orman ve baltalıklerde müneferit veya küçük gruplar halinde bulunur. 900 m. yüksekliğe kadar çikar (Herbaryum örneklerine göre, Türkiye'deki bulunuş yerleri İngilizce metin içerisinde verilmiştir) (Harita 2).

1.2. *Subsp. cilicica* (Lingel.) Yaltırık in Notes R.B.G. Edinb. 28: 14 (1967); Syn : *F. cilicica* Lingelsh in Engler's Bot. Jahrb. 9 : 213 (1907); *F. petiolulata* Boiss. et Koschy, Diagn. 11 (3) : 119 (1886); *F. kotschyti* C.K. Schneider in Feddes Rep. 10 : 163 (1911).

Bu alttür Güney Batı ve Güney Anadolu'da yayılış gösterir. Yayılışının büyük kısmı Toros ve Anti Toroslara isabet eder.

Avrupa'dan toplanmış bulunan herbaryum materyalleri üzerinde yaptığımız incelemede, tipik *Fraxinus ornus*'un yaprak şekli bakımından oldukça fazla değişiklik gösterdiği anlaşılmıştır. Bu nedenledir ki sadece yaprak şekline dayanılarak yapılmış tafsifler değerli değildir ve ortaya çıkarılmak istenmiş olan taksonlar sinonim isim olmaktan ileyiye gidememiştir. Fakat diagnostik (ayırm) özellik olarak indumentum (tüylülük veya çiplaklık) ve yaprakçıkların sap uzunluğunun değişmez, sabit kaldığı görülmüştür.

Bügüm'e kadar Toroslarda yetişen *F. ornus* için yaprak şekline ve taç yaprak büyülüğine dayanılarak üç ayrı tafsif yapılmış ve bunlara *F. petiolulata* Boiss., *F. kotschyti* Schneid., ve *F. cilicica* Lingel. gibi tür adları verilmiştir. İlk bakışta üç türün Toroslarda birarada yer almış olsalar da, her biri farklı özelliklerde sahip olduğu için ayrı ayrı tanımlanmıştır.

tişmesi dikkatimizi çekti. Bunların ilk örnekleri (*typus*) üzerinde yaptığımiz inceleme bizde, bunların üçünün de aynı takson olduğu, tek örnek üzerinde yapılan çalışmaların hatalı sonuçlar verebileceği kanaatini doğurdu. Literatürde zikredilen bu üç takson tipik *F. ornus*'dan yaprakçık saplarının uzunluğu ve yapraklarının tamamen çiplak oluşu ile ayırmaktadır. Halbuki ayırdım anahtarında da belirttiğimiz gibi, tipik *ornus*'da yaprakçık sapları çok kısa ve yaprakçıkların alt yüzlerinde kahverengi renkte tüyler bulunur. Bu iki morfolojik fark ve coğrafi yayılışındaki ayrılık nedenile bu taksonların bir «coğrafi alttür» olabileceği sonucuna varıldı ve Notes from Royal Botanic Garden, Edinburgh dergisinde neşredildi (Yaltırık, 1967).

Hernekadar *petiolulata* diğer iki taksondan daha önce verilmiş bir isim olduğu bilinmekte ise de, *cilicica*'nın bölgeye uyan bir isim olması ve ilkörneğin (*typus*) tavsifi toksonu daha iyi belirttiği için «*cilicica*» geçerli ad olarak kabul edilmiştir (Herbaryum örneklerine göre Türkiye'deki bulunuş yerleri İngilizce metin içerisinde verilmiştir) (Harita 2).

2. *Fraxinus excelsior* Sp. Pl. 1 : 1057 (1753)

30 m.'ye kadar boyanan bir ağaçtır. Genç sürgünler çiplaktır. Tomurcuklar siyah renklidir. Yapraklarında tepe hayraklı hariç 4 - 6 çift yaprakçık vardır, yaprakçıkları sapsızdır, oblong veya oblong - lanseolat şekildedir. Yaprakçıklar 5 - 9 (—11) cm. uzunluğunda, 2 - 2,5 (=3) cm. genişliğinde olup kenarları muntazam küçük dişlidir ve diğer türlerin aksine dişlerin uçları yaprakçık ayasına dönük ve yattmış vaziyettedir ve diş sayısı yaprakçığın bir tarafında 20 - 30 adettir. Yaprakların üst yüzü koyu yeşil renkli, alt yüzleri açık yeşil renkli olup çiplaktır; sadece yaprakçıkların orta damarı boyunca hafif tüyler görülür. Meyveleri dar oblong, dilsiz biçimde 2,5 - 4 cm. uzunluğunda, 0,5 - 9,0 cm., genişliğindedir; ucu kertikli veya sıvicedir. Gövde kabuğu yaşlı ağaçlarda derin çatlaklıdır. Yapraklı ormanlarda veya iğne yapraklı - yapraklı karışık ormanlarda, dere kenarlarında veya taban suyu yüksek düzlerde, 400 - 2100 m. yükseklik basamaklarında görülürler.

Bu türün Türkiye'deki genel yayılış alanı Kuzey Anadoluda'dır. (Harita 2) Herbaryum örneklerine göre yayılış ngilizce metin içerisinde gösterilmiştir. Bu tür *Fraxinus oxycarpa*'dan yaprakçıklarının bir kenarındaki diş sayısının fazla oluşu (20 - 30) ve diş uçlarının yaprakçık ayasına dönük ve yattmış oluşu ile ayrılr. Bu özelliklerden ayrı olarak karıştomurcuklarının koyu siyah oluşu ile de diğer türlerden ayırt edilebilir. (Şekil 1: 6, 7)

3. *Fraxinus oxycarpa* Willd., Sp. Pl. 4 : 2, 1100 (1805).

30 metreye kadar boyanan ağaç veya küçük bir ağaççık halindedir. Genç sürgünler çiplak veya son sene sürgünleri hafif tüylü. Tomurcuklar koyu kahverengindedir. Tüysü yaprakları, tepe yakraklı hariç, 1 - 6 çift yaprakçıkdan oluşur. Yaprakçıklar sapsızdır; oblong - lanseolat, lanseolat veya geniş yumurta biçiminde (eliptik - obovat)'dır; 1 - 11 cm. uzunluğunda, 0,7 - 4,5 cm. genişliğindedir, kenarları belirgin, keskin dişlidir, diş sayısı yaprakçığın bir kenarında 3 - 20 adettir; dişler bir alt taksonunda, yaprakçığın üst yarısında görülür; yaprakların her iki yüzü de çiplak veya yaprakçıkların orta damarı boyunca tüylüdür. Meyve oblong - obovat veya lanseolat (dilsiz, mızraksı) biçimde, 2 - 3,5 cm. boyunda, 0,6 - 1 cm. genişliğindedir. Yaşılı ağaçların kabukları derin çatlaklıdır.

Yetişme yeri istekleri, coğrafi dağılışı, yaprakçık sayısı ve büyülüğu, yapraklarının rengi, çiplaklık ve tüylülük bakımlarından oldukça farklılıklar gösteren polimorfik bir türdür. Bu nedenledir ki bu tür, biri ekolojik, ikisi coğrafik alttureye ayrılabilir :

1. Tüysü yaprağıın yaprakçık sayısı : Tepe yaprakçığı hariç, 3 - 6 çift,
2. Yaprakçıkların alt yüzleri orta damar boyunca tüylü, oblong - lanseolat, 3 - 8 cm. boyunda, 1,5 - 2,5 (—3) cm. genişliğinde; yaprakçık kenarları keskin, sıvri dişli, terminal yaprakçığın bir tarafındaki diş sayısı 10 - 20 adet; rutubetli yerlerde görülür *subsp. oxycarpa*
2. Yaprakçıkların her iki yüzü de çiplak; geniş yumurta biçiminde (eliptik - obovat), 1 - 3 cm. boyunda, 0,7 - 1,5 cm. genişliğinde; yaprakçık kenarındaki dişler çoğulukla üst yarında yer almıştır; terminal yaprakçığın bir tarafındaki diş sayısı 3 - 10 adet; kurak yetişme yerlerinde görülür *subsp. parvifolia*
1. Tüysü yaprağıın yaprakçık sayısı : Tepe yaprakçığı hariç, 1 - 3 çift; yaprakçıklar çoğulukla çiplak veya alt yüzlerinde, orta damar hafif tüylü; oblong - lanseolat, 8 - 11 cm. boyunda, 2,5 - 4,5 cm. genişliğindedir, kenarları kaba dişlidir, terminal yaprakçığın bir tarafındaki diş sayısı 7 - 15 adet; rutubetli yerlerde görülür *subsp. syriaca*

2.1. *Subsp. oxycarpa*

Syn: *F. excelsior* L. subsp. *oxycarpa* (Walld.) Wesmael in Bull. Soc. Bot. Belg. 31 : 94 (1892).

Türkiye'de en geniş yayılışı olan bir altturdür. Saf bükler, hatta geniş ormanlar yapar. Örneğin, Adapazarı civarında Mudurnu suyunun Sakarya'ya aktığı mintikada, Süleymaniye Ormanı adı ile saf veya Saplımeşe, Karaağaçlarla karışıklık yapan ormanlar kurar Di-

ger taraftan Demirköy, İğneada, Subasar (Longos) ormanlarının % 61'i bu alttürle kaplıdır (Genel sahası 394 Ha., Pamay, 1967). Orta Anadolu'da görülmez. Çoğunlukla yapraklı ormanlar içinde, 10 - 1250 m. arasındaki yükselti basamaklarında karışıklığa girer. Rutubetli yamaç eteklerini dere kenarlarını, subasan yerleri tercih eder. Herbaryum örneklerine göre Türkiye'deki bulunuş yerleri İngilizce metin içinde verilmiştir (Harita 1).

2.2. *Subsp. parvifolia* (Lam.) Yaltırık stat. nov.

Syn : *F. parvifolia* Lam. Encycl. meth. 11 : 546 (1786); *F. oxyacarpa* Willd. var *parvifolia* (Lam.) Boiss. Fl. Or. 4 : 40 (1879).

Bu alttür Batı ve Güney Anadolu'da, kurak, taşlı topraklar veya kayalar üzerinde, 500 - 1500 m., yükseltiler arasında görülür. Türkiye'deki yayılış alanı *subsp. oxyacarpa*'nın yayılış alanı ile biribirini içersine girmekte, çakışmakta ise de, taksonomik kural uyarınca, yetişme yeri farkından dolayı bu taksonun bir «ekolojik alttür» olduğu sonucuna varılmış ve tarafımızdan taksonomik durumunda bir düzeltme yapılmıştır. Herbaryum örneklerine göre Türkiye'deki bulunuş yerleri İngilizce metin içinde verilmiştir (Harita 1).

2.3. *Subsp. syriaca* (Boiss.) Yaltırık stat. nov.

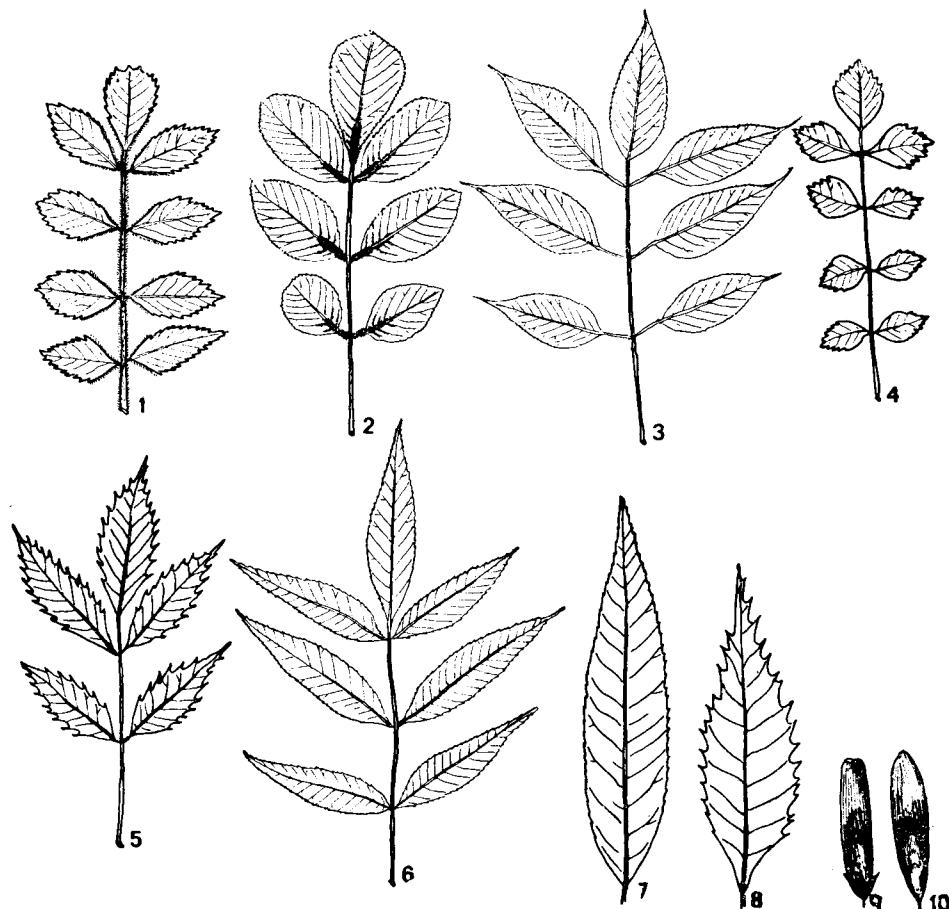
Syn : *F. syriaca* Boiss., Diagn. Ser. 1 : 77 (1849); *F. oxyphylla* Bieb. var. *oligophylla* Boiss. Fl. Or. 4, (1879); *F. oxyacarpa* Willd. var *oligophylla* (Boiss.) Wenzing in Engler's Bot. Jahrb. 4 : 175 (1883).

Türkiye'deki dağılışı, bulunuş yerleri (Doğu ve Güney - Doğu Anadolu) nazarı itibara alınarak, taksonomik kural gereğince, bu taksonun bir «coğrafi alttür» olduğu kanaatine varılmış ve tarafımızdan taksonomik durumundan bir düzeltme yapılmıştır. Yaprakçık sayısının az oluşu (tepe yapraklı hariç en fazla 3 çift yapraklı vardır), yaprakların alt ve üst yüzünün aynı renkte, açık yeşil oluşu, yaprakçık kenarındaki dişlerin kaba dişli oluşu ile diğer iki alttürden ayrılr. 450 - 1700 m. yükseltiler arasında, rutubetli yerlerde, dere kenarlarında bulunur. Türkiye'deki bulunuş yerleri İngilizce metin içinde verilmiştir (Harita 1).

4. *Fraxinus numidica* Dippel., Laubholzk. 1 : 96 (1889).

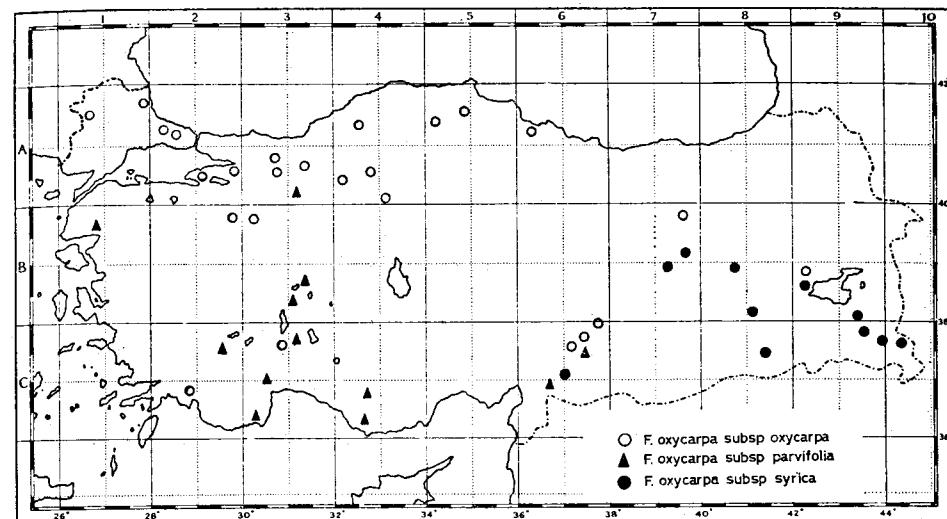
Genç sürgünler sarımtırak esmer tüylü; Yaprakın orta damarı sık tüylerle örtülü; tomurcuklar kahverengi renkte; yaprakçıklar sapsız,

tepe yapraklı hariç 4 - 5 çift, geniş eliptik - oblong, lanseolat, 2 - 5 cm. boyunda, 0,5 - 2,5 cm. genişliğinde, kenarları küt veya sıvri dişli; terminal yapraklıların bir kenarındaki diş sayısı 17 - 20 adet; yapraklıların alt yüzü, ana ve tali damarlar boyunca tüylü. Devrek ve Bafraya civarında dere ve göl kenarlarında yettiği tesbit edilmiştir. Bu tür üzerinde daha detaylı çalışmak gerekmektedir. Yaprak damarının ve yaprakçıklarının alt yüzünün tüylü oluşu ile bu türe çok yakın bulunan *F. oxyacarpa* taksonlarından kolayca ayrılabilir. Herbaryum örneklerine göre Türkiye'de bulunuş yerleri İngilizce metin içersinde gösterilmiştir (Harita 2).

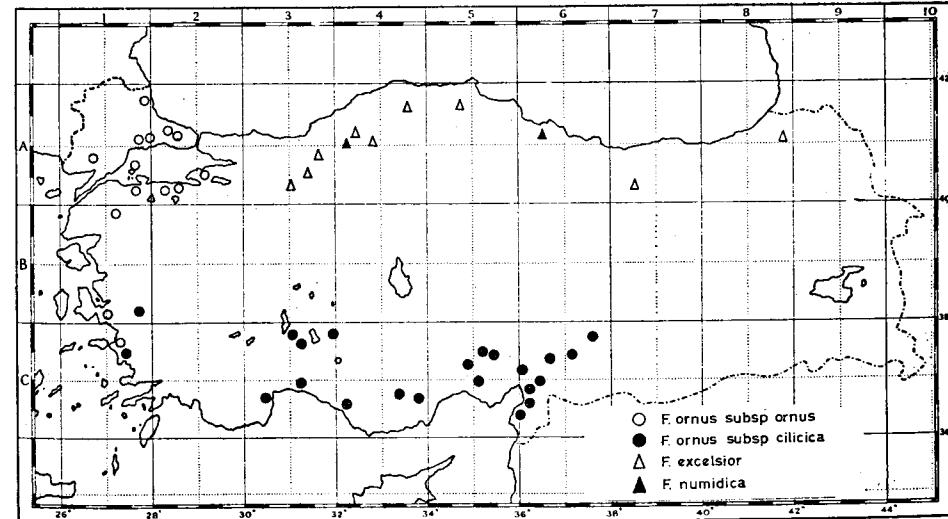
Şekil 1. 1. *F. numidica*; 2. *F. ornus* Subsp. *ornus*, 3. *F. ornus* L. Subsp. *ciliicica*; 4. *F. oxycarpa* Willd. Subsp. *parvifolia*; 5. *F. oxycarpa* Willd. Subsp. *oxycarpa*; 6. *F. excelsior* L.; 7. *F. excelsior*'un yaprakceği; 8. Subsp. *oxycarpa*'nın yaprakceği; 9. *F. ornus*'un meyvesi (Çanak yapraklar meyve üzerinde kalır); 10. *F. oxycarpa*'nın meyvesi.

FRAXINUS TAKSONLARININ TÜRKİYE'DEKİ DAĞILISI:

Harita 1.

FRAXINUS TAKSONLARININ TÜRKİYE'DEKİ DAĞILISI

Harita 2.

THE TAXA OF FRAXINUS L. IN TURKEY

By Faik YALTIRIK

Trees with pinnate leaves. Flowers polygamous or dioecious. Calyx 4 - lobed or absent. Petals 4, connate at base or absent. Stamens 2. Fruit compressed 1 - 2 celled samara winged at tip, cells 1 - seeded.

1. Inflorescence terminal; calyx and petals present; leaflets ± stalked; fruit with persistent calyx; bark smooth 1. *ornus*
1. Inflorescence lateral; calyx and petals absent; leaflets sessile; fruit without calyx; bark fissured
2. Rhachis and young shoots glabrous
 3. No. of teeth of terminal leaflet 20 - 30; apressed - serrate; 5 - 11 x 2 - 2,5 cm.; buds usually black 2. *excelsior*
 3. No. of teeth of terminal leaflet 3 - 20, sharply serrate; 1 - 11 x 0,7 - 4,5 cm.; buds usually dark brown 3. *oxycarpa*
2. Rhachis and young shoots hairy 4. *numidica*

1. *Fraxinus ornus* L. Sp. Pl. 1 : 1057 (1753)

Tree upto 20 m. Young shoots and bark smooth, grey or yellowish-grey. Winter buds brownish. Leaves 2 - 4 (—5) jugate. Leaflets stalked (0.2 - 1.8 cm.), usually 6 - 10 (—13) cm. long, x (2—) 2.5 - 6 cm. broad, abruptly and shortly or long acuminate or attenuated into a long point, glabrous on both sides or brownish pubescent along the midrib and on the main veins beneath, margin crenate - serrate (20 - 50) teeth). Petals usually 0.6 cm. long, or rarely 1 cm. long, longer than stamens or nearly equal. Fruits linear - oblanceolate, 2 - 2,5 cm. long, 0.3 - 0.4 cm. broad, with persistent calyx. - Deciduous scrub or rocky valleys sides, 100 - 1400 m.

1. Leaflets brownish - pubescent along the midrib, short stalked (0.2 - 0.6 cm.) abruptly and shortly acuminate *subsp. ornus*
1. Leaflets glabrous on both sides, long stalked (0.6 - 1.8 cm.), long acuminate *subsp. cilicica*

1.1. *Subsp. ornus* Deciduous scrub or forest, 100 - 900 m.

Described from S. Europe (Herb. Linn., microphoto!)

Turkey - in - Europe and North - West Anatolia :

A1 (E) Kırklareli : Demirköy, A. Ayture İSTO 910!; Demirköy - İğneada arası, H. Kayacık ve F. Yaltırık İSTO 1733!; Tekirdağ : İncik, 100 - 200 m., Davis D. 39268!; Tekirdağ'ın 5 Km. güneyi, İncik, 200 m., Jones, Coode ve Dönmez JC. 2859 (İSTO 3625)! Şarköy, Ganos Dağı, Dolapdere, 600 - 700 m., H. Mel ve S. Özçetin İSTO 7019! ve 7079!; İstanbul: between Tarfa - Kurtköy, A. Baytop ve G. Atilla İSTE 12149!; Dağyenice - Sivasköy, A. Baytop İSTE 12111!; Edirne : Keşan Kurudağ, A. ve T. Baytop İSTE 12579!; A2 (A) İstanbul : Yalova, Çınarcık-Tesvikiye, Karpuzdere serisi, Araptarladeresi, H. Kayacık İSTO 5928! Bursa : Uludağ, 100 m., Davis (D. 34726)!; Uludağ eteği, A. Berk ve T. Baytop İSTE 1673!; Çekirge mintikası, H. Bağda 688 (İSTE 1675)!; A1 (A) Balıkesir : Erdek, Gamla sırtları, 550 m., İ. Çaklı İSTO 8646!; B1 Balıkesir : İvrildi, Madradağ, 700 - 800., H. Bölükbaşı İSTO 3164!; İzmir : near İzmir, E. Whittall 684!; C1 Aydın : Kuşadası, Samsun Dağları, 900 m., M. Önder İSTO 6029!

1.2. *Subsp cilicica* (Lingel.) Yaltırık in Notes R.B.G. Edinb. 28 : 14 (1967).

Syn: *F. cilicica* Lingelsh in Engler's Bot. Jahrb. 9: 213 (1907); *F. petiolulata* Boiss. et Koschy, Diagn. 11 (3): 119 (1886); *F. Kotschy* C.K. Schneider in Feddes Rep. 10 : 163 (1911). - Deciduous scrub or mixed forest, rocky and stony slopes, 200 - 1400 m.

Type : (Turkey C5 Seyhan) Gülek Boğazı, 1400 m., Kotschy 329 (B); 1896 : Siehe 419 (iso. E!).

B1 İzmir : Kemalpaşa, Nif Dağı, 400 m., C. Argat İSTO 7506!; C1 Aydın : Kuşadası, Samsun Dağları, between Sarıkayaderesi-Balluburun H. Kayacık ve F. Yaltırık İSTO 3459!; C3 Antalya : near Tcharyklar (Çarıklar), Bourgeau 237 K!); C4 İçel : Mersin, Tekirbahçelihan Yaylası, 1200 m., A. Uzun İSTO 3864!; C3 İsparta : Eğridir, Yukarı Gökdere, Tenlerderesi, 900 - 1300 m., S. Çağırkıkan ve A. Aydın İSTO 6090! Eğridir, Yukarı Gökdere, Beşbahçe, 1400 m., A. Göksin İSTO 9329!; C5 İçel : Taurus - cilicia, 1853 : Kotschy 356 a! (type of *F. petiolulata*); Seyhan : Pozantı, 1400 m., İt. Leyd. 1959 : 968; Saimbeyli to Feke, 600 m., Davis ve Hedge (D. 26653), İSTO 1770!; Feke, Göksu gorge below Himmetli, 700 - 800 m., Davis, Dodds ve Çetik (D. 19797)!; Adana, H. Bağda 697 (İSTE 1672)!; C6 Seyhan : Osmaniye, Gavurdağı,

1000 m., VII. 1942, K. Mihçioğlu İSTF!; Osmaniye, Nurdağı, Zorkun Yay., 1400 m., Y. Toklu İSTO 3120!; Hatay : distr. Belen, Karlı Tepe above Soğukoluk, 1400 m., Davis ve Hedge (D. 27113); Antakya, Seldiren forest, near Şimşirlik, 850 m., F. Yaltırık İSTO 1070!; Yayladağ, between Şenköy and Yayladağ, 700., Davis ve Hedge (D. 27190)!; Mt. Cassius, Haradjian 3149!; Dörtyol, Mıgır Tepesi, 400 - 1200 m., İ. Akbaş İSTO 92!; Dörtyol, between Kuruculu and Bülke, 1100 m., Jones ve Coode JC. 402 (İSTO 3581)!; Antakya, Batiayazı, Seldiren Forest, 900 m., D. Göçmen ve N. Adır İSTO 6702!; Maraş : Zeytun to Beyrut Dağ, 1000 m. Balls 1065!; Süleymanlı (Zeytun), Kurudağ, 1200 m., F. Yaltırık İSTO 4099!; Andırın, Sarımsakdağ, 1000 m., B. Aytuğ İSTO 408!; between Andırın - Osmaniye, T. Odabaşı -İSTO 2877! Andırın, Sarımsakdağ'ın güney batısı, 1290m., H. Esin ve H. Çakır İSTO 7251!; Andırın, 7 Km. S of Andırın, 1000 m., Jones ve Coode JC. 1106 (İSTO 3609)!; B3 Konya : Akşehir, 6.1942 M. Başarman İSTF!;

General distribution of this subspecies in Turkey is South - West and South Anatolia. W. Syria : Jebel Kebir nr. Slenfi, Mooney 4592!

In Europe where I have seen more material of *Fraxinus ormus*, it is very variable in leaf shape, the only rather constant diagnostic characters are the indumentum and the petiolule lenght. Three species, *F. petiolulata* Boiss., *F. kotschyi* Schneid., and *F. cilicica* Lingel. have so far been described from the Anti - Taurus and Cilicia; these are based on differences in leaf shape and flower size, but all of them differ from typical *F. ormus* in their longer petiolules and quite glabrous leaflets. However, the differences which have been claimed to distinguished these three S. Anatolian «species» from one another are inconstant, so that it is not practicable to maintain them as distinct taxa. Furthermore, some intermediates have been seen between this S. Anatolian group and *F. ormus*, so that it seems necessary to treat the former as a variable subspecies of *F. ormus* which further study might divide into several varieties. Although *petiolulata* provides an earlier epithet, *cilicica* is adopted here at subspecific rank, as being a more meaningful name and represented by better and more widely distributed type material. Following specimens are intermediate between the two subspecies : Prov. İzmir and Manisa : mt. S. of Boursarbachi; Mt. Sipylos nr. Magnesia (Manisa) Balansa 382!; Prov. Seyhan : Osmaniye to Kotuköy, 200 m., Kühne 1390! Prov. Hatay : Amanos, Düldül Da., 1500 - 2100m., Haradjian 2368!; Osmaniye; Kasaplıgil 59! other intermediates have been seen from Greece.

Some sterile material from the province of Antalya differs from all other S. Anatolian specimens in having exceptionally broad leaflets (6 - 11 x 4 - 5,5 cm.). These specimens are as follows : Prov. Antalya, distr. Alanya : Kargı Çayı nr. Kozlu Dere, 1000 m., Davis 14283!; Kargı Çayı, Gedevet Yay. (nr. Durbanas), Davis 14272!; distr. Kemer, Teke Dağ. nr. Ovacık, 1100 - 1200 m., Davis 15198!.

2. *Fraxinus excelsior* L. Sp. Pl. 1 : 105 7(1753)

Tree to 20 - 30 m. ,branchlets glabrous. Winter - buds black. Leaves 4 - 6 jugate, leaflets sessile, oblong to oblong - lanceolate, 5 - 9 (-11) cm. long, 2 - 2,5 (-3) cm. broad, appressed - serrate (teeth 20 - 30), dark green above, lighter green beneath, glabrous except villous along the midrib beneath. Fruit lanceolate to narrow - oblong, 2,5 - 4 cm. long, 0,5 - 0,9 cm. broad, amarginate to acute. The bark of stem fissured. - Deciduous or mixed forest and stream sides, 400 - 2100 m.

Type : Described from Europe (Herb. Linn. microphoto!)

A3 Bolu : Karadere to Yedigöl, 400 m., Davis (D. 37704)!; Mudurnu to Abant Gölü, 1100 m., Davis (D. 37116)!; A4 Zonguldak : Yenice, Şimşirdere, *Fagus orientalis* - *Quercus hartwissiana* forest Yaltırık İSTO 2900!; between Azdavay and Cide, Kızılcasu, *Fagus* - *Abies* forest, 1000 m., Yaltırık and Coode (D. 38702) İSTO 2902!; Devrek, between Yedigöller and Karadere, 550 m., Yaltırık İSTO 2356!; A5 Kastamonu : above Küre, 1300 m., Davis (D. 38731)!; Sinop : Ayançik, Zindan Böl., Çingen Konağı, 1160 m., Aytuğ ve Elixin İSTO 3151!; A7 Giresun: Şebinkarahisar - Giresun road, 48 km from Giresun, 2100 m., Stn. and Henderson 5839!; A8 Artvin : Atilâ (Hatılı) valley, 600 m., B. Kasaplıgil 3874!; A3 Bolu : Mengen, Yalakkuz, 1020 m., A.H. Malik İSTO 7664!

The general distribution of this species is in N. Anatolia. This species is distinguished from *F. oxyacarpa* by its leaf margin having more numerous (20 - 30), appressed - serrate teeth.

General distribution : Temperate Europe and Caucasia. Euro - Siberian element.

3. *Fraxinus oxyacarpa* Willd., Sp. Pl. 4 : 2, 1100 (1805).

Tree upto 30 m. or small tree, branchlets glabrous of few hairy of current year's, often with shortened internodes and crowded, whorled leaves. Winter buds dark brown. Leaves 1 - 6 jugate. Leaflets sessile, oblong - lanceolate or lanceolate, or broadly elliptic to obovate, 1 - 11

cm. long, 0.7 - 4.5 cm. broad, sharply serrate (teeth 3 - 20) usually broadly sinuate - dentate in upper half, glabrous on both sides or villous along the midrib beneath. Fruit oblong - obovate to lanceolate, 2 - 3.5 cm. long, 0.6 - 1 cm. broad. The bark fissured.

A very polymorphic species, 3 subspecies may be recognised. These are one ecological subspecies and two geographical subspecies :

1. Pairs of leaflets 3 - 6
2. Leaflets usually villous along the midrib beneath, oblong - lanceolate, sharply serrate, 3 - 8 cm. long, 1.5 - 2.5 (-3) cm. broad, number of teeth of terminal leaflet 10 - 20 *subsp. oxycarpa*
2. Leaflets usually glabrous; 1 - 3 cm. long, 0.7 - 1.5 cm. broad, broadly elliptic to obovate, usually broadly sinuate dentate in upper half, number of teeth of terminal leaflet 3 - 10 *subsp. parvifolia*
1. Pairs of leaflets 1 - 3, leaflets usually glabrous, or rarely villous along the midrib beneath, oblong - lanceolate, 8 - 11 cm. long, 2.5 - 4.5 cm. broad, roughly sinuate - dentate, number of teeth of terminal leaflet 7 - 15 *subsp. syriaca*

3.1. Subsp. *oxycarpa*

Syn: *F. excelsior* L. subsp. *oxycarpa* (Willd.) Wesmael in Bull. Soc. Bot. Belg. 31 : 94 (1892) - Often in wet places, flood plaines, streams sides, Deciduous forest, 10 - 1250 m.

A1 (E) Kırklareli : Demirköy, İğneada, Longos (Subasar) forest, Yaltırık obs.; Edirne : Sarayıçi, *A.T. Baytop* İSTE 6558!; *A2 (E)* İstanbul : Kurtköy, *A. Baytop ve G. Atilâ* İSTE 12151!; Tarfaköy, *A. Baytop ve G. Atilâ* İSTE 12150!; *A2 (A)* İstanbul : Yalova, Çınarcık, Kocadere, Çakal forest, *Kayacık* İSTE 7389!; Kocaeli : E. of İzmit, nr. sea level, *Davis and Hedge* (D. 32912)!; *A3* Bolu : N. of Mudurnu, 650 m., *Davis* 37105!; *A4* Zonguldak : between Çaycuma and Perşembe, 50 m., *F. Yaltırık* İSTE 2870!; Ankara : Nallıhan, 600 m., N. of Akdereköy, *Kühne* 661!; Kızılcahamam, Soğuksu, N. *Uluocak* İSTE 3723!; *A5* Kastamonu : N. of Gökcəağacı, 500 m., *Yaltırık ve Coode* (D. 38218)!; Sinop : Ayançık, between Çangal and Sakız, above Gökcəağacı, 850 m., *Yaltırık ve Coode* İSTE 2868!; *A6* Samsun : Gelemen Çiftliği, 10 m., *Tobey* 308 (İSTE 2085)!; *A3* Sakarya : Adapazarı, Süleymaniye forest, Yaltırık obs.; *A8* Artvin : Atilâ (Hatılı) forest, valley, 600 m., *B. Kasaphigil* 3873!; *B2* Kütahya : Kütahya to Eskişehir, 900 m., *Davis* (D. 37013)!; *B4* Ankara : Hacıkadın forest, *H. Bağda* 702 (İSTE 1674)!; *B7* Tunceli : Tun-

celi to Pülümür, 10 Km. from Pülümür, 1000 m., *Davis* (D. 29201)!; *B9* Bitlis : Bitlis gorge below Tutu, S. of Kambos Dağ, 1250 m., *McNeill* 609!; *C2* Muğla : Köyceğiz *Davis* (D. 13568)!; *C3* Antalya : Serik, Belkis harabeleri, *Kayacık* İSTO 1744!; İsparta : Eğridir, Yukarı Gökdere, Halimamca Konağı, 1450 m., S. *Çığırkan ve A. Aydin* (İSTO 6157)!; İsparta, Dere Mahallesi, 1200 m., *H. Uçar* İSTO 7699!; *C6* Maraş : Akher Dağ (Ahır Dağı), 1050 m., Balls 992!; Maraş, Çağlayan Köyü, Çataloluk, *Kayacık* İSTO 581!; Maraş, Süleymanlı (Zeytin), Ku-rudağ, 1200 m., *F. Yaltırık* İSTO 4084!;

Widespread, but rare in Central Anatolia.

3.2. Subsp. *parvifolia* (Lam.) Yaltırık stat. nov.

Syn : *F. parvifolia* Lam. Encycl. meth. 11 : 546 (1786); *F. oxycarpa* Willd. var. *parvifolia* (Lam.) Boiss. Fl. Or. 4 : 40 (1879). Mostly in com-paritivel ydry, rocky and stony places, so that it seems to treat it as an ecological subspecies. 500 - 1500 m.

Type : Described from living material at Paris that probably originated from Aleppo (P!).

A3 Bolu : Seben, 35 Km. N. of Bolu, to Hacıoğlu, 10 May 1958 *Kühne* 2101!; *B1* Balıkesir : Between Edremit and Kazdağ, 560 m. *Kayacık ve Eliçin* İSTE 2110!; *A4* Ankara : Kızılcahamam forest, *H. Bağda* 689 (İSTE 1676)!; *B3* Afyon : Çay, Sultan Dağları, nr. Deresinek Köyü, 2.9.1958 Yaltırık obs.; *C3* Antalya : Gebiz, Kozludere, N. of Bozburun Dağ, *Davis* (D. 15755)!; İsparta : Eğridir, Yukarı Gökdere, Küçükkasnaklı Mv., 1470 m., *A. Göksin* İSTE 9330!; *C2* Denizli : Honoz Dağ, 1230 m., *C. Sopalı and İ. Üsküdarlı* İSTE 7157!; *C4* Mersin (İçel) : Silifke, nr. Çilbayır Köyü, M. Kabale İSTE 2888!; Mersin, Mut, Beci Bölgesi, Adras Dağ, 1400 m., *Yaltırık* İSTE 4140!; *C6* Gaziantep : Yavuzeli, 800 m., *H. Örümcek* İSTE 4359!; Maraş : Ahır Dağ, between Sarıçukur and Kazma, 800 - 950 m., *Yaltırık* İSTE 4089!; W. and S. Anatolia.

3.3. Subsp. *syriaca* (Boiss.) Yaltırık stat. nov.

Syn : *F. syriaca* Boiss., Diagn. Ser. 1 : 77 (1849); *F. oxyphylla* Bieb. var. *oligophylla* Boiss. Fl. Or. 4, (1879); *F. oxycarpa* Willd. var. *oligophylla* (Boiss.) Wenzing in Engler's Bot. Jahrb. 4 : 175 (1883).

It seems a geographical subspecies according to ist distribution in Turkey (East and S. Anatolia); stream sides, 450 - 1700 m.

Type : Syria, in rivum C. Aleppum, 1846 Kotschy 22 (K !).

B7 Tunceli : between Çemişgezek and Tağar Çayı, 900 m., *K. Balcı* İSTO 7609!; Hozat, Kangrus Deresi, 1300 m., *K. Balcı* İSTO 7626!; Bingöl : Murat Gorge between Solhan and Genç, *Davis* (D. 24798)!; B9 Bitlis : Baykan to Bitlis, along Tigris, *Davis* (D. 22160)!; C6 Seyhan : Bahçe, Haruniye, 450 m., *Davis* D. 2695 (İSTO 1796)!; Mardin : Bakakri, 1888 : *Sint.* 1268!; Diyarbakır : 5 Km. S. of Diyarbakır, 650 m., *Davis and Hedge* (D. 28670)!; C9 Hakkari : Zab Gorge, 30 Km. S. of Başkale, *Davis and Hedge* (D. 23815)!; Yüksekova, between Hakkari and Yüksekova, 1700 m., *Davis* 44705 (İSTO 4986)!; Yüksekova, Yüksekova to Şemdinli, 1600 m., *Davis* 45170 (İSTO 5044)!

4. *Fraxinus numidica* Dippel. Laubholzk. 1 : 96 (1889).

Young branchlets hairy, brown - yellow. Rhachis softly hairy. Winter buds brown. Leaves 4 - 5 jugate, leaflets sessile, broad - elliptic to oblong - lanceolate, 2 - 5 cm. long, 0.5 - 2.5 cm. broad, margin acute - serrate, acuminate or obtus; No. of teeth of terminal leaflet (17 - 20), pubescent along the midrib beneath and the veins.

Type : Described from a cultivated plant (B).

A3 Zonguldak : 3 Km. south - east of Devrek, hedge between the fields, *Kühne* 3230!; A6 Samsun : Balıklı Göl near Bafra, *Davis and O. Polunin* (D. 24893)! Endemic. It seems further study is necessary. Perhaps not specifically distinct from *F. oxyacarpa*.

B İ B L İ Y O G R A F Y A

- Boissier, E., 1867 — Flora Orientalis, vol. IV, Ceneva.
- Dippel, L., 1889, — Handbuch der Laubholzkunde, Vol. I, Berlin.
- Kayacık, H., 1968, — Orman ve Park Ağaçlarının Özel Sistemiği, II. Cilt, An-giospermae, 2. baskı, İstanbul.
- Lingelsheim, A., 1920, — Oleaceae - Oleoideae - Fraxineae und Oleaceae - Oleo-ideae - Syringae in Engler's Pflanzenreich, Regni Vegetabilis Conspec-tus, Leipzig.
- Pamay, B., 1967, — Demirköy - İğneada Longos Ormanlarının Silvikkültürel ana-lizi ve verimli hale getirilmesi için alınması gereken silvikkültürel tedbirler üzerinde araştırmalar, Orm. Gnl. Md. Yay. 451 : 43, İstanbul.
- Rehder, A., 1962, — Manual of Cultivated Trees and Shrubs, New York.
- Schneider, C.K. 1912, — Illustrirtes Handb. Laubholzk. vol. 2, Jena.
- Troll, W., 1957, — Praktische Einführung die Pflanzenmorphologie.
- Yaltırık, F., 1967, — Contributions to the Taxonomy of Woody Plants in Turkey, Notes from R.B.G. Edinburg, 28.